

Еколого-економічні поняття, що пов'язані з управлінням антропогенною діяльністю підприємства

Згідно з існуючими тенденціями, стійкий розвиток припускає такий розвиток, при якому враховуються потреби усіх поколінь, як майбутніх, так і теперішніх. Проте, якщо проаналізувати негативний вплив соціально-економічних систем на довкілля за досвідом попередніх поколінь, то економічне зростання, на даному етапі і з існуючими підходами, повинне тільки посилити глобальні проблеми людства, включаючи екологічні. Однак, якщо розглядати екологічні вимоги в числі пріоритетних, що висувуються до діяльності людини, і які є необхідні для досягнення стійкого розвитку, то слід відзначити, що існує необхідність знижувати сумарний об'єм негативної дії на довкілля. Значна частина досліджень показує, що людство виробляє занадто велике навантаження на природну систему, яка не в змозі компенсувати усі негативні наслідки від такої діяльності людини [1].

Наслідком такої антропогенної дії є зміни в природному середовищі, соціальній і виробничій сферах, які являють собою сукупність прямих і непрямих взаємозв'язаних проявів.

Разом з тим існуючі методики фінансово-економічного обґрунтування інноваційного розвитку недостатньо враховують екологічний фактор, що не дозволяє ефективно впроваджувати нові технології, які одночасно задовольняють економічні та екологічні вимоги. Все це призводить до екологічної недосконалості виробничих процесів, що виявляється в значних обсягах споживання природних ресурсів та розміщенні відходів у навколишньому середовищі, а також призводить до додаткових втрат як на рівні суб'єктів господарювання, так і на рівні держави.

Однією з важливих складових, що приймає участь в аналізі такого роду проблем є різного роду втрати. Проте найменш дослідженими в цьому аспекті є та їх складова, що відноситься до еколого-економічної частини.

Досліджуючи питання втрат в багатьох працях вчених [2,3,4] було помічено певне ототожнення цього поняття із поняттями затрат і витрат, що також пов'язані з антропогенною діяльністю підприємства. Проте при глибшому аналізі нами було помічено певну взаємозалежність між цими поняттями. В підсумку було визначено, що еколого-економічні втрати, як економічна складова, переростають у збиток, який у свою чергу покривається витратами, що компенсують ці ж таки втрати.

Запропонована послідовність існування однакових за розумінням але різних за своєю суттю понять, що породжені чинником антропогенної діяльності підприємства, дає можливість більш правильно і точно розрізняти послідовність їх виникнення та впливу на діяльність роботи підприємства, а самому підприємству планувати свої витрати з урахуванням імовірності появи такого роду втрат. Подальші дослідження дадуть можливість розкрити цей взаємозв'язок.

1. Горобченко Д.В. Проблемы формирования эколого-экономических издержек в условиях экономического роста. — Вісник СумДУ. Серія Економіка. — №1.—2004.
2. Алымов А.Н. Развитие производственных сил и охрана окружающей среды. — К.: Наукова думка. — 21 с.
3. Балацкий О.Ф. Экономика защиты атмосферы. — Харьков: Выща школа, 1976. —99 с.
4. Балацкий О.Ф., Мельник Л.Г., Яковлев А.Ф. Экономика и качество окружающей природной среды. — Л.: Гидрометеиздат, 1984. — 190 с .